

Kitab Daniel - Nomer Satus Telung Puluh Enem

Pangowahan Kenabian saka Republikanisme lan Protestantisme: Saka Pati tumuju Wunguné Manèh

Jeff Pippenger

2024-03-14

Ana sawijining transisi saka sungu Republik lan uga sungu Protestan sejati saka kéwan bumi sing diwiwiti ing taun 2020. Sungu Protestan sejati dipatèni tanggal 18 Juli 2020, lan sungu Republik dipatèni tanggal 3 November 2020. Miturut Wahyu pasal sewelas, sawisé telung dina setengah simbolis, wong-wong mau bakal ngadeg manèh ing sikilé. Nalika padha ngadeg, sungu Protestan sejati bakal ngalami transisi saka Laodikia dadi Filadelfia. Wong-wong mau wis dijupuk metu saka sawijining gréja, lan digawa mlebu ing sawijining gerakan. Wong-wong mau wis dijupuk metu saka pangalaman gréja kapitu, mlebu ing pangalaman gréja kaping enem. Wong-wong mau wis dadi kang kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu.

Gerakan ing wiwitan Adventisme iku yaiku gerakan Filadelfia, lan gerakan Filadelfia dipulihaké manèh ing pungkasan. Pakaryané telung malaékat ing Wahyu pasal patbelas diwiwiti minangka sawijining gerakan, lan bakal dipungkasi minangka sawijining gerakan. Gerakan Filadelfia, kang diwakili déning pasamuwan kaping nem, yaiku Filadelfia, mati ing taun 1856, lan wiwit ing pungkasan sasi Juli taun 2023, saiki lagi diuripaké manèh minangka kang kawolu, yaiku kang asalé saka pitu.

Ing sajarah kang padha, sungu Republik lagi ngalami pati lan wunguné manèh kang sajajar, nalika présidhèn kaping nem wiwit Reagan ing wektu pungkasan taun 1989 dadi présidhèn kaping wolu, kang asalé saka pitu. Proses owahing kahanan tumrap sungu Republik iku dilambangaké déning panyawijiné bebarengan karo sungu Protestantisme murtad, yaiku laku jina rohani lan gambaré kéwan galak. Sungu Republik dadi kang kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu, awit iku nggambaraké sawijining gambar saka kéwan galak Katulik, yaiku sirah kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu sirah, ing Wahyu pasal pitulas, lan ing Daniel pasal loro.

Pangalihan pulitik sungu Republikanisme kacitra sajrone mangsa panyawisan wiwit taun 1776 nganti 1798. Mangsa kenabian iku minangka kunci sing prelu kanggo mangertèni pambukakan rahasia sing kasimpen saka patung kéwan-kéwané Nebukadnezar. Mangsa panyawisan iku kacitra déning mangsa panyawisan telung puluh taun, tumrap Kristus lan uga antikristus.

Wektu panyegelan wiwit tanggal 11 September 2001 nganti marang angger-angger Minggu sing enggal teka iku minangka periode kenabian nalika akibat saka saben sesanti katindakake. Iku nggambarake periode sing dipungkasi kanthi kapausan bali menyang dhamparing bumi minangka karajan kaping wolu, yaiku saka pitu iku, ing wektune “lindhu

gedhe” ing Wahyu pasal sewelas. Mulané, iku wis dilambangaké déning periode sing ndhisiki kaping pisan kapausan diangkat lenggah ing dhampar ing taun 538. Ing taun 538 kapausan ngetokaké angger-angger Minggu ana ing Konsili Orléans, minangka tandha pungkasané telung puluh taun panyiyapan, lan nglambangaké angger-angger Minggu sing enggal teka. Gusti Yesus ora tau owah, mulané mesthi ana sawijining periode sing ndhisiki angger-angger Minggu nalika tatuné sing matèni iku mari, kaya déné nalika kaping pisan kapausan diangkat lenggah ing dhampar.

Mangsa iku katuduhaké déning sajarah-sajarah kang ana gegayutané karo tenger-tenger taun 508, 533, lan 538. Ing taun 508, mangsa panyawisan, utawa madegé kapausan, wiwit. Karajan kaping papat, yaiku Roma kafir, sawijining kakuwatan naga, wis kasirep, lan ing taun 533, Justinian netepaké yèn kapausan iku “sirahing pasamuwan-pasamuwan, lan uga pangreksa tumrap para bidah.” Kabèh kang isih kari supaya kapausan bisa ngrebut panguwasa ing taun 538, yaiku disingkiraké wong Goth saka Kutha Roma, lan iku kelakon ing taun 538. Garis sajarah telung puluh taun iku lumaku sajajar karo miyosé Kristus, kang banjur katutaké déning paladosané Yohanes, kang nuntun marang kaparingané kakuwatan marang Gusti Yésus minangka Sang Mesias nalika Panjenengané dibaptis.

Mangsa pepaken ing sajarah Kristus lumaku sajajar karo wektu pamasangan meterai, lan iku nyangga garis internal saka sungu Protestan, déné mangsa pepaken tumrap antikristus nyangga garis eksternal saka sungu Republik. Kaloro mangsa kasebut maringi rong saksi tumrap 11 September 2001, 7 Oktober 2023, lan angger-angger Minggu sing enggal bakal rawuh. Siji mangsa nekanaké paseksen eksternal lan sijiné paseksen internal saka wektu pamasangan meterai tumrap wong satus patang puluh papat ewu.

Pakaryané Yohanes, minangka swara ing ara-ara samun kang nyawisaké dalan tumrap Utusan Prajanjian, sajajar karo dekret Yustinianus kang nyawisaké dalan tumrap manungsa dosa, yaiku utusaning prajanjian pati. Tanggal 7 Oktober 2023 minangka pepènget bab apa kang bakal kelakon nalika angger-angger Minggu dileksanakaké, kaya ing taun 538. Tanggal 7 Oktober 2023 iku sajajar karo taun 533 ing mangsa panyawisan nalika kapisanan kepausan dipasang ing dhamparing bumi. Iki minangka pepènget manawa ing angger-angger Minggu kang bakal enggal teka, kaya ing taun 538, paus bakal sapisan manèh dadi kepala pasamuwan-pasamuwan, lan uga dadi pambener para bidah. Iki uga minangka pepènget bab perang Islam saka bilai katelu kang saya ngrembaka.

Iku pepéling kang nandhani Islam (pawartos saka wetan), lan pepéling bab pamulihaning paus (pawartos saka lor). Pepéling iku bareng pas karo pakaryaning utusan kang nyawisake dalan ing dina-dina wekasan, kanggo Sang Utusaning Prajanjian, kang banjur bakal lumebu ing prajanjian karo wong satus patang puluh papat ewu.

Telung mangsa pamriksan-pamrihèn (telung puluh tauné Kristus lan antikristus, sarta mangsa panyegelan), uga dipracayaaké déning mangsa saka 1776 nganti 1798. Pungkasané kéwan bumi nduwèni sawijining mangsa tartamtu kang ndhisiki pungkasané minangka karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci; mulané, wiwitané kéwan bumi minangka

karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci mesthi uga nduwèni sawijining mangsa kenabian kang ndhisiki wiwitané karajan iku. Alfa lan Omega tansah nggambaraké pungkasaning sawijining prakara bebarengan karo wiwitaning prakara iku.

1776, 1789, lan 1798 nggambarake 11 September 2001, 7 Oktober 2023, lan angger-angger dina Minggu sing bakal enggal teka. Wiwit taun 1776 nganti 1798, pepakoning profètis kanggo ngedegake karajan kaping nem wis kasampurnakake, padha kaya ta taun-taun 508, 533, lan 538 nggambarake pepakoning kanggo ngedegake karajan kaping lima. Taun-taun iku kudu nduwèni sipat-sipat profètis sing padha, awit karajan kaping nem iku bakal dadi gambarane karajan kaping lima.

Telung puluh taun pepakipun Kristus tumuju dhateng baptisanipun nggambaraken mangsa ingkang sami, awit nalika Kristus rawuh kanggé netepaken prejanjian punika salebeting satunggal minggu, wiwit saking baptisanipun, Panjenenganipun saweg ngedegaken karajan sih-rahmatipun. Nalika ngedegaken karajan sih-rahmatipun ing salebeting pitung taun punika, Panjenenganipun ngesokaken rahipun kanggé netepaken karajan punika, lan kanthi mekaten, Panjenenganipun nilaraken tuladha bab wekdal nalika Panjenenganipun badhé ngedegaken karajan kamulyanipun. Karajan kamulyan punika inggih punika karajanipun Daniel loro, ingkang dipunlambangaken minangka satunggaling watu ingkang kapethik saking gunung tanpa tangan. Karajan punika, miturut pawartosipun Sister White dhateng kita, dipundegakaken nalika udan pungkasan, lan udan pungkasan punika wiwit tanggal 11 September 2001.

“Udan pungkasan bakal tumiba marang wong-wong sing resik—sawisé kuwi kabèh bakal nampa iku kaya biyèn.

“Nalika para malaekat papat ngeculaké, Kristus bakal ngedegaké Kratoné. Ora ana wong sing bakal nampa udan pungkasan kajaba wong-wong sing lagi nindakaké sakèhé sing bisa ditindakaké. Kristus bakal nulungi kita. Kabeh wong bisa dadi wong kang menang marga saka sih-rahmaté Allah, lumantar getihé Gusti Yesus. Sakèhé swarga nduwèni kaprigelan marang pakaryan iku. Para malaekat uga nduwèni kaprigelan.” Spalding and Magan, 3.

Ing tanggal 11 September 2001, papat angin, kang dipralambangaké minangka jaran nesu (Islam), wis diluwaraké, banjur ditahan, nalika satus patang puluh papat ewu lagi dipateri. Taun 1776, 1789, lan 1798 nggambaraké mangsa pematerèné satus patang puluh papat ewu, lan telung tanggal iku nggambaraké panetepan-pranatan hukum kang nuntun marang diadegaké karajan kaping nem saka ramalan Kitab Suci. Tanggal kapindho, yaiku 1789, nandhakaké Konstitusi Amerika Sarékat, lan mulané pesen kang ngenali Konstitusi minangka kakuwatan rangkep loro sing bakal dumadi ing taun 1798; kaya dene 533 minangka wara-wara ngenani kakuwatan rangkep loro kang bakal dumadi ing 538, lan kaya Yohanes Pambaptis martakaké kakuwatan rangkep loro kang bakal dumadi nalika baptisané Kristus.

Kalih kakuwatan ingkang nyusun kakuwatan kaping kalihipun Sang Kristus punika dados tuladha bilih kaallahan ingkang kasawijèkaken kaliyan kamanungsan boten damel dosa. Kalih kakuwatan ingkang nyusun kakuwatan kaping kalihipun antikristus punika inggih pamentasanipun wonten ing dhampar minangka sirahipun gréja-gréja, lan pamentasanipun wonten ing dhampar minangka pangrèktosipun para bidah. Kalih kakuwatan ingkang nyusun kakuwatan kaping kalihipun kéwan saking bumi punika inggih kalih sungu, yaiku Republikanisme lan Protestanisme.

“Lan dhèwèké duwé sungu loro kaya cempening.’ Sungu-sungu sing kaya cempening iku nuduhaké nom-noman, kasucèn, lan kalem-lembute budi, kanthi trep nggambaraké wataké Amerika Sarékat nalika diwènèhake marang nabi minangka bangsa sing ‘muncul’ ing taun 1798. Ing antarané para pengungsi Kristen sing kawitan mlayu menyang Amerika lan nggolèki pangayoman saka panindhésing para raja lan saka intoleransi para imam, akèh sing netepaké tekad kanggo ngadegaké sawijining pamaréntahan ing dhasar kang amba, yaiku kamardikan sipil lan kamardikan agama. Pamawasé padha kawujud ing Declaration of Independence, kang ngandharaké kayektèn gedhé manawa ‘kabèh wong diciptakaké padha’ lan kaparingan hak sing ora kena dicabut tumrap ‘urip, kamardikan, lan ngudi kabagyan.’ Lan Constitution njamin marang rakyat hak kanggo mréntah dhiri, kanthi netepaké yèn para wakil sing kapilih déning swara rakyat iku sing bakal yasa lan ngleksanakaké angger-anggering nagara. Kamardikan kapitadosan agama uga diparingaké, saben wong diparengaké nyembah Gusti Allah miturut tuntunaning atiné nurani. Republikanisme lan Protestanisme banjur dadi asas-asas dhasar bangsa iku. Asas-asas iki dadi rahasia kakuwatan lan kamakmurané. Wong-wong sing katindhés lan kacacah asor ing saindenging jagad Kristen wis ngarahaké paningalé marang tanah iki kanthi rasa kapéncut lan pangarep-arep. Mayuta-yuta wong wis ngupaya tekan gisik-gisiké, lan Amerika Sarékat wis munggah nganti nggayuh papan ing antarané bangsa-bangsa sing paling kuwasa ing bumi.” The Great Controversy, 441.

1776, 1789, lan 1798 makili telung sajarah sing nekanaké yèn sing kawolu iku asalé saka pitu. 1776 makili pambabaré Declaration of Independence, lan sajarah Kongres Kontinental Kaping Sepisan lan Kaping Kalih. 1789 makili pambabaré Constitution lan sajarah Articles of Confederation. 1798 makili pambabaré Alien and Sedition Acts, lan wiwitané kéwan bumi minangka karajan kaping nem ing ramalan Kitab Suci.

Kongres Kontinental Kawitan kalaksanaan ing taun 1774, lan dadi sawijining lembaga kang wigati banget ing sajarah wiwitaning Amérika Sarékat, awit ngladèni minangka badan pamaréntahan sajroning Perang Révolusi Amérika. Kongres-Kongres Kontinental kabagi dadi rong période kenabian, yaiku kongres kang kapisan lan kongres kang pungkasan. Kongres Kontinental Kawitan nduwèni présidhèn loro lan nglumpuk ing Philadelphia wiwit 5 September nganti 26 Oktober 1774. Peyton Randolph dadi présidhèn kapisaning pasamuwan iku wiwit 5 September nganti 22 Oktober, banjur Henry Middleton mimpin sajroning limang dina salajengipun nganti 26 Oktober 1774.

Kongres Kontinental Kapindho lumangsung wiwit taun 1775 nganti taun 1781. Kongres Kontinental Kapindho sajrone masa anané dipimpin déning enem présidhèn. Peyton Randolph njabat minangka présidhèn wiwit tanggal 10 Mei 1775 nganti tanggal 24 Mei 1775. Dhèwèké dadi présidhèn pisanan saka Kongres Kontinental Kapisan lan uga saka Kongres Kontinental Kapindho. Gunggungé ana wolung présidhèn sajrone sajarah Kongres Kontinental Kapisan lan Kapindho.

Présidhèn kapindho saka Konggrès Kontinèntal Kapindho yaiku John Hancock, lan Hancock mimpin wiwit tanggal 24 Mèi 1775 nganti 31 Oktober 1777. Henry Laurens mimpin wiwit tanggal 1 Novèmber 1777 nganti 9 Dhèsèmber 1778. John Jay mimpin wiwit tanggal 10 Dhèsèmber 1778 nganti 28 Sèptèmber 1779. Samuel Huntington mimpin wiwit tanggal 28 Sèptèmber 1779 nganti 9 Juli 1781. Thomas McKean mimpin wiwit tanggal 10 Juli 1781 nganti 4 Novèmber 1781.

Peyton Randolph minangka présidhèn kapisan saka Konggrès Kontinèntal Kapisan lan Kapindho. Iki nuduhaké yèn sajroning rong période Konggrès-Konggrès Kontinèntal ana wolung présidhèn, nanging présidhèn sing dadi présidhèn kapisan ing saben siji saka rong période mau iku wong sing padha. Mulané, sanadyan ana wolung mangsa kalungguhan kaprésidhènan, sajatiné mung ana pitu présidhèn. Présidhèn kapisan iku kalebu salah siji saka pitu wong sing dadi présidhèn, nanging awit Randolph mimpin kaping pindho ing sajarah iku, dhèwèké uga nggambaraké sing kawolu, yaiku sing asalé saka pitu mau.

Ing sajarah Kongres-Kongres Kontinental, Perang Revolusi diatur déning Kongres. Awit saka iku, George Washington ora tau dadi présidhèn ing mangsa iku, amarga piyambakipun sampun katetepaké dados Panglima Agung ingkang kapisan ngungkuli bala militèr.

Minangka présidhèn kapisan saka kaloro periode kasebut, Randolph makili loro seksi sing nitèni présidhèn nyata kapisan, yaiku George Washington. Washington diwakili déning Randolph, lan mulané Randolph, minangka pralambang Washington, ngandhut loro ciri kenabian Randolph sang présidhèn kapisan, nanging uga manawa Randolph iku kang kaping wolu, yaiku kang asalé saka pitu. Mulané George Washington, minangka présidhèn kapisan lan Panglima Tertinggi kapisan, uga kanthi kenabian iku kang kaping wolu, lan asalé saka pitu.

Gusti Yesus njlentrehake pungkasaning sawijining prakara lumantar wiwitane, mula présidhèn pungkasan lan Panglima Tertinggi bakal dadi kang kawolu, yaiku kang asalé saka pitu mau. Kasunyatan kenabian iki diteguhaké ana ing sajarah Kongres Kontinental Kapisan lan Kapindho, kang kaawakaké déning tanggal tandha dalan kapisan, yaiku 1776, lan pangumuman Déklarasi Kamardikan.

Tengara taun 1776 nglambangaké tanggal 11 September 2001 lan Patriot Act, nalika kamardikan Amérika dipasrahaké ana ing sangisoré wewenangé hukum Roma, lan ora manèh ana ing sangisoré hukum Inggris. Iku nandhani wiwitané mangsa kenabian sing nyawisaké dalan tumrap kapausan supaya sapisan manèh ngasta dhamparing bumi nalika angger-angger Minggu sing bakal enggal rawuh.

Kados ta karo periode kenabian kang diwakili déning 1776, periode kenabian iku makili sajarah wiwit pungkasaning Second Continental Congress ing 1781 nganti 1789, yaiku tanggal kang nandhani waymark kang gegandhèngan karo pambabaré Constitution. Ing sajarah iku uga ana wolung présidhèn. Sajarah taun 1781 nganti 1789 iku yaiku sajarah Articles of Confederation. Articles of Confederation makili Constitution kang kapisan, nanging kalemahané Articles of Confederation njalari iku diganti, lan Constitution diratifikasi ing 1789.

Ing mangsa iku wolung présidhèn mau dumadi saka pitu présidhèn sing dudu présidhèn ing sajarah kaloro Kongres Kontinèntal, lan siji sing uga dadi présidhèn ing mangsa profetik kapisan mau. John Hancock ngladèni ing Kongres Kontinèntal kapindho, lan uga ing mangsa sing dilambangaké déning Articles of Confederation. Ing tataran profetik, mung ana pitu wong sing dadi présidhèn sajrone kaloro Kongres Kontinèntal, mula sacara profetik John Hancock iku salah siji saka wolung ing mangsa Articles of Confederation, nanging dhèwèké uga salah siji saka pitu wong saka mangsa sadurungé. Mulané dhèwèké iku sing kawolu, sing asalé saka pitu mau.

Periode kenabian kapindho, kang dilambangaké déning 1789, uga nduwèni présidhèn (Hancock) kang kaping wolu, nanging kalebu saka pitu, kaya déné Payton Randolph ing periode kenabian kapisan kang dilambangaké déning 1776. 1789 salaras karo lan makili pangadilan Pelosi tanggal 6 Januari 2021.

“Gusti kagungan para juru ngati-ati ing tembok-tembok Sion kang setya, supaya padha sesambat kanthi sora lan aja nahan swarané, ngunggahaké swarané kaya slomprèt, lan nduduhaké marang umaté panyimpangané lan marang turuné Yakub dosa-dosané. Gusti wis ngidini mungsuh kayektèn ngupaya kanthi temen-temen nglawan Sabat saka pepakon kaping papat. Lumantar cara iki, dhèwèké ngrancang kanggo nggugah kapentingan kang temenan tumrap pitakon iku, kang dadi pacoban kanggo dina-dina wekasan. Iki bakal mbukak dalan supaya pekabaran malaékat katelu bisa diwartakaké kanthi kakuwatan.

“Aja nganti wong siji waé kang pracaya marang kayektèn meneng sapréné. Aja ana siji waé kang sembrana sapréné; kabèh kudu nglantaraké panyuwunané kanthi tenanan ana ing dhampar sih-rahmat, nyuwun kanthi ndhawuhake prasetyané, ‘Apa waé kang kokjaluk nganggo asmaningsun, iku bakal Daklakoni’ (Yokanan 14:13). Sapréné iki wektu kang mbebayani. Manawa nagara iki, kang gumunggung bab kamardikan, lagi nyawisaké dhiri kanggo ngurbanaké saben asas kang dadi péranganing Konstitusiné, kanthi netepaké pranatan-pranatan kanggo nindhes kamardikaning agama, lan kanggo meksa kasalahan lan apus-apus kapapaan, mula umaté Allah kudu nyaosaké panyuwunané kanthi pracaya marang Kang Mahaluhur. Ing prasetyan-prasetyaning Allah ana sakehing panglipur lan pangyakin tumrap wong-wong kang masrahaké kapitadosané marang Panjenengané. Pangajab yèn bakal kabèhawa menyang bebaya lan kasusahan pribadi, ora prelu njalari putus pengarep-arep, nanging kuduné ngiyataké semangat lan pangajabing umaté Allah; amarga wektu bebayané iku dadi mangsané Allah maringaké marang wong-wong mau pratélan kang luwih cetha bab pangwasané.”

“Kita ora kena lungguh kanthi pangarep-arep sing anteng marang panindhesan lan kasangsaran, lan nglumpukaké tangan, tanpa nindakaké apa-apa kanggo nyegah piala mau. Sumangga pamuji kita bebarengan kaunjukaké munggah menyang swarga. Ndongaa lan nyambuta-gawé, lan nyambuta-gawé lan ndongaa. Nanging aja nganti ana siji waé tumindak sembrana. Sinaua, kaya durung tau sadurungé, manawa kowé kudu alus lan andhap-asor ing ati. Kowé aja nggawa tuduhan sing nyenyamah marang sapa waé, apa déné marang wong-wong siji-sijiné utawa gréja-gréja. Sinaua ngadhepi pikiraning manungsa kaya déné Kristus nindakaké. Tembung-tembung sing landhep kadhangkala pancèn kudu diucapaké; nanging pesthèkaké dhisik yèn Roh Suci Allah manggon ing atimu sadurungé kowé ngucapaké kayektèn sing cetha tanpa samar; banjur muga kayektèn mau mbabadi dalané piyambak. Dudu kowé sing kudu nindakake pambabadian iku.” Selected Messages, book 2, 370.

Pratandha dalan kapindho ing periode persiyapan profetik kang diwakili déning Konstitusi mratélakaké yèn Konstitusi iku bakal dibalèkaké ing pratandha dalan sabanjuré. Pratandha dalan kapindho iku wis dipratipèkaké déning Yokanan Pambaptis, lan uga déning dekret Justinianus, kang loro-loroné padha nandhesaké lan ngaturaké pepéling gegayutan karo tekané prastawa pungkasan kang diwakili ing periode iku. Kanggo Yokanan, iku yaiku panguwosan Kristus nalika Panjenengané netepaké prajanjani gesang kalawan rah-Nya kang aji, lan kanggo Justinianus, iku yaiku panguwosan antikristus, kang bakal ngesahaké prajanjani pati kalawan rahé para martir.

Konstitusi ing taun 1789 ngenali panguwasaning loro sunguné kéwan bumi, lan kanthi mangkono, taun 1789 ngenali karusakan sing bakal enggal tumiba marang loro sunguné kakuwataning kéwan bumi, kaya kang dilambangaké déning Alien and Sedition Acts ing taun 1798. Nalika loro seksi dipatèni ing dalan-dalan ing taun 2020, dheweke ngenali lan maringi pepéling bab sawijining serangan sing lumintu lan tetep tumrap Konstitusi, kang dilambangaké déning pengadilan-pengadilan Pelosi tanggal 6 Januari 2021.

Tanggal 6 Januari 2021 iku minangka pepéling bab panguwataning kapausan ing hukum Minggu sing enggal bakal teka, kaya dene dilambangaké déning dekret Justinianus ing taun 533. Tanggal 6 Januari 2021 lan taun 533, loro-loroné padha maringi pepéling bab hukum Minggu sing enggal bakal teka, kaya dene dilambangaké déning hukum Minggu ing taun 538 ing Konsili Orléans, lan déning Alien and Sedition Acts ing taun 1798, kang nglambangaké kéwan bumi kang ngucap kaya naga ing hukum Minggu sing enggal bakal teka.

Nalika hukum Minggu ditetepaké, tatu pati kapausan bakal mari, lan sirah kaping wolu ing Wahyu pasal pitulas, yaiku kang asalé saka pitu sirah iku, bakal diuripaké manèh. Alien and Sedition Acts taun 1798 nggambaraké kéwan bumi kang ngandika kaya naga, nalika kéwan iku ora mung ngetrapaké pamujaan marang srengéngé, nanging sawisé iku uga meksa saindenging jagad supaya nampa wewenang kéwan segara saka Wahyu pasal telulas, minangka sirah kaping wolu kang asalé saka pitu sirah. Mulané, ing saben telung jangka wektu kang kagambaraké ana ing sajroning mangsa panyawisan déning 1776, 1789, lan 1798,

têkâ-tekî nabi bab sirah kaping wolu, kang asalé saka pitu, kagambaraké kanthi cara profêtis.

Loro pathok pratandha kang kapisan (1776 lan 1789), sing ngenali enigma iku, ngandharake cangkriman kang lagi katindakake ing (sajroning sajarah kenabianing kéwan bumi, lan pathok pratandha kang katelu ngenali enigma kang lagi katindakake tumrap kakuwasan kapausan.

Kita bakal nerusaké panaliten iki ing artikel sabanjuré.

“Ngandika marang wong-wong kang manggon ing bumi, supaya padha gawé reca tumrap kéwan mau.’ Ing kéné kanthi cetha kawejangaké sawijining wangun pamaréntahan kang panguwasa legislatifé dumunung ana ing tangané rakyat, sawijining bukti kang paling cetha yèn Amerika Serikat iku bangsa kang dituduhaké ing ramalan mau.

“Nanging apa ta ‘gambaré kéwan’ iku? lan kepriyé gambar iku bakal kawangun? Gambar iku digawé déning kéwan sing sungu loro, lan iku minangka gambar tumrap kéwan mau. Iku uga diarani gambaré kéwan. Mulané, supaya mangertèni kaya apa gambar iku lan kepriyé gambar iku bakal kawangun, kita kudu nyinaoni sipat-sipat saka kéwan iku dhéwé—yaiku kapausan.”

“Nalika pasamuwan wiwitan dadi rusak amarga ninggal kesederhanaan Injil lan nampa upacara-upacara lan adat-istiadat kapidir, dheweke kelangan Roh lan kasektening Allah; lan supaya bisa nguwasani nuraning wong akèh, dheweke ngupaya panyengkuyung saka kakuwasan sekuler. Asilé yaiku kapausan, sawijining pasamuwan kang ngendhalèni kakuwasan nagara lan nggunakaké iku kanggo nglajengaké ancas-ancasé dhéwé, mliginé kanggo ngukum ‘heresy.’ Supaya Amerika Serikat bisa mbentuk gambaring kéwan iku, kakuwasan agama kudu mengkonon ngendhalèni pamaréntahan sipil saéngga wewenanging nagara uga bakal digunakaké déning pasamuwan kanggo nggayuh ancas-ancasé dhéwé.”

“Sabèn pasamuwan wis nampa kakuwasan sekuler, pasamuwan mau nggunakaké kakuwasan iku kanggo ngukum panyimpangan saka doktrin-doktriné. Pasamuwan-pasamuwan Protestan sing wis ngetutaké lakuné Roma kanthi ngiket pasaléyan karo kakuwasan donya wis nduduhaké pepénginan kang padha kanggo mbatesi kamardikaning nurani. Tuladha bab iki kaparingaké ing panganiaya kang lumaku suwé tumrap para pambangkang déning Greja Inggris. Sajroning abad kaping nembelas lan kaping pitulas, èwonan pandhita nonkonformis kapeksa mlayu saka pasamuwan-pasamuwané, lan akèh, becik saka para pangon pasamuwan utawa umat, padha katempuh denda, pakunjaran, panyiksa, lan martir.”

“Murtad iku sing nuntun pasamuwan wiwitan ngupaya pitulungan saka pamaréntahan sipil, lan iki nyawisaké dalan tumrap tuwuh-kembangé kapapaan—kéwan galak iku. Paulus ngandika: ‘Ana’ bakal ‘tekan panyimpangan saka pracaya, ... lan manungsa duraka iku bakal kapratélakaké.’ 2 Tesalonika 2:3. Mulané, murtad ing pasamuwan

bakal nyawisaké dalan tumrap reca kéwan galak iku.”

“Alkitab mratelakaké yèn sadurungé rawuhipun Gusti bakal ana kaanan kemunduran agami kang padha karo kaanan ing abad-abad wiwitan. ‘Ing dina-dina wekasan bakal tekan mangsa kang mbebayani. Awit manungsa bakal padha nresnani awaké dhéwé, srakah, seneng gumunggung, kumalungkung, nyenyamah, ora manut marang wong tuwané, ora ngerti panuwun, najis, tanpa katresnan alamiah, ora gelem rukun, tukang fitnah, ora bisa ngendhalèni awaké dhéwé, galak, sengit marang kabecikan, pengkhianat, kesusu, ngunggul-unggulaké awaké, luwih nresnani kasenangan tinimbang nresnani Gusti Allah; duwé wangun kasalehan, nanging nyélaki pangwasané.’ 2 Timotius 3:1–5. ‘Saiki Sang Roh ngandika kanthi cetha, yèn ing mangsa wekasan sawatara wong bakal murtad saka pracaya, nggatekaké roh-roh kang nyasaraké lan piwulangé dhemit.’ 1 Timotius 4:1. Iblis bakal tumindak ‘kanthi sakèhé kakuwatan lan pratandha-pratandha sarta kaelokan-kaelokan goroh, lan kanthi sakèhé pambléndhosing kadurjanan.’ Lan sakèhé wong kang ‘ora nampani katresnan marang kayektèn, supaya padha bisa kaslametaké,’ bakal kasedhiyakaké nampani ‘kasasaran kang kuwat, supaya padha pracaya marang goroh.’ 2 Tesalonika 2:9–11. Nalika kaanan tanpa kasalèhan iki wis tekan, asil kang padha bakal nurut kaya ing abad-abad wiwitan.” *The Great Controversy*, 443, 444.